

har bestemt, at de gode udtalelser, boligministeren kom med i forbindelse med sin tiltræden, aldrig nogen sinde er blevet omsat til praktisk handling og forslag her i Folketinget.

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der har støttet forslaget. Jeg vil også sige tak til dem, som har støttet ideen bag forslaget, og så kun til regeringen til allersidst: Nu ser jeg altså virkelig frem til, at det forslag, der kommer i næste folketingsssamling, er et forslag, som alvorligt tager fat på de problemer, der ligger her, og som vil medvirke til, at vi får mere byfornyelse for de samme penge. I det her forslag ligger der nemlig ikke noget om, at man skal begrænse byfornyelsen, at man skal nedsætte beløbet eller noget som helst andet. Det går alene ud på, at man skal have mere for de samme penge. Og hvis nogle andre her i salen er i stand til at komme med nogle skruer, nogle kardanakslers eller nogle andre mekanismer, som kan hjælpe til at opnå det formål, så vil de få tilslutning fra Frihed 2000.

Så vi ser frem til at se på ministerens forslag til efteråret.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes egentlig, debatten faktisk har afdækket, at alle Folketingets partiers ordførere er bedøst om, at det er et meget kompliceret område, vi står over for. Alle har faktisk sagt, at vi gerne stadig væk vil have byfornyelse. Det synes jeg er et vigtigt signal. Det deler regeringen fuldstændig. Vi vil ikke have færre penge til byfornyelse, men vi vil have mere for de milliarder, som bruges, og antallet af milliarder er altså, og har været de seneste år, to.

Som det er blevet nævnt her tidligere, er der omkring 200.000 lejligheder, der har behov for byfornyelse, og derfor handler det selvfølgelig om at være meget præcis og meget målrettet mod det. Jeg er ikke i den situation, at jeg synes, jeg skal komme med dele af de overvejelser, der foregår blandt regeringens boligordførere i det øjeblik. Jeg vil godt henvise til budgetredøgørelsen. Af budgetredøgørelsen fremgår det faktisk, at der er ni temaer, der har brug for at blive diskuteret, og som kan virke i et samspil, og hvor det er regeringens opfattelse, at vi skal prøve at dreje på nogle af de her skruer.

Jeg vil godt gøre det ganske kort. For det første skal man prøve at se på udgifternes fordeling mellem refusionsudgifter og ombygningsudgifter, altså hvor mange udgifter der skal pålægges lejligheden, og hvor mange staten skal

betale. Vi skal reducere risikoen for, at staten kommer til at betale de hundrede procent, der ligger over loftet. Vi skal prøve at se på, om man kan give et incitament til en bevidsthed om, at det, der ligger oven over loftet, ikke bliver for stort, og vi skal prøve at kigge på, hvordan man sikrer en minimering i forhold til den måde, vi lånemæssigt finansierer byggeriet på.

Noget af det, der har været sagt fra flere ordføreres side, og som jeg glæder mig over, og som bliver overordentlig vanskeligt at komme i hus med, er spørgsmålet om honorarpolitikken. Det er klart, at da det er en procent, man får som rådgiver, som arkitekt, så har man jo vitterlig ikke noget økonomisk incitament. Det kan være, at man har et ideelt incitament, det ved jeg ikke noget om, men i hvert fald ikke et økonomisk incitament til at minimere prisen i forbindelse med byfornyelse. Og det synes jeg man skal se særskilt på.

Det, man måske også kunne kigge på, var, som budgetanalysen lægger op til, hvad kommunen til at begynde med skal betale. Det næste forslag, vi skal diskutere her i salen lige om lidt, handler jo om, hvad det skal koste for en kommune at starte en byggesag – det er så i det almene byggeri – med hensyn til byfornyelse. Så skal man formentlig også se på at sænke de generelle statslige subsidier via et loft over de statslige udgifter til tab og refusion, en særskilt ramme for fredede og bevaringsværdige bygninger og nogle selvstændige rammer også for det, som et bredt flertal i Folketinget er meget optaget af, nemlig den helhedsorienterede indsats.

Vi er også optagede af, hvad det er for nogle forsøg, vi skal have sat i gang for at blive endnu dygtigere til byfornyelse, men også endnu billigere og endnu mere omkostningsbevidste end det, der er tilfældet i dag. Og så skal man formentlig også se på – det anbefales i hvert fald i analysen – statens finansiering af lånene eller realkreditfinansiering, eller på hvilken måde man kan nedbringe udgifterne.

Altså summa summarum: Der er en lang række ting, der er nødvendige at diskutere. Der er en lang række ting, der er nødvendige at overveje og også en lang række ting, der er vigtige at ændre, og det kommer regeringen med et udspil om i næste folketingsssamling.

Jeg synes, det er en utrolig vigtig diskussion, og jeg – det sagde jeg måske ikke i starten – vil gerne takke forslagsstillerne til det her forslag, vi nu har til behandling, for at have sat dagsor-